

Zaaknummer 2011-T133 B

29 januari 2013

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

de heer [naam],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. M.L.J. Bomers.

1. De procedure

Op 31 augustus 2012 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klager tegen aangeklaagde frater [naam]. De KLAC heeft de Algemene Overste van de Congregatie Fraters CMM geadviseerd de klacht niet gegrond te verklaren.

Mr. M.L.J. Bomers heeft op 21 september 2012 (ingekomen op 24 september 2012) namens klager een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 31 augustus 2012.

Op 21 december 2012 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klager stelt zich op het standpunt dat een algemeen beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. Daartoe is – kort weergegeven – aangevoerd:

- a) Er zijn vier verklaringen overgelegd, te weten van [naam], [naam], [naam] en [naam], die verschillende en evidente aanwijzingen bevatten over seksueel misbruik door aangeklaagde. Hierin zijn de namen van [naam] en [naam] genoemd als andere slachtoffers van aangeklaagde, naast [naam] (klager). De KLAC heeft aan deze verklaringen in haar advies niet of nauwelijks aandacht besteed. De verklaringen van [naam] en [naam] worden zelfs niet genoemd in het advies.

- b) De KLAC heeft in haar advies geoordeeld dat zij ‘van horen zeggen’-verklaringen onvoldoende vindt om te kunnen dienen als steunbewijs. Zij motiveert in haar advies echter niet wanneer er naar haar oordeel wel sprake is van voldoende steunbewijs. Het is onduidelijk of ‘van horen zeggen’-verklaringen naar haar oordeel steeds onvoldoende zijn als steunbewijs of dat dit afhankelijk is van de inhoud van deze verklaringen. Haar oordeel is in ieder geval in strijd met andere adviezen van de KLAC waarin wel is geadviseerd om klachten gegrond te verklaren op basis van ‘van horen zeggen’-verklaringen.
- c) Klager heeft ter zitting nog eens uitdrukkelijk opgemerkt dat de KLAC nadere vragen kan stellen aan de hiervoor genoemde personen die de getuigenverklaringen hebben opgesteld, indien er nog vragen zouden zijn. Dat heeft de KLAC niet gedaan.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klager en door de aangeklaagde schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij of zij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer stelt voorop dat de toetsing in een bezwaarprocedure geen nieuwe inhoudelijke beoordeling is van een klacht. Getoetst wordt of het advies van de KLAC tot stand gekomen is in strijd met een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer overweegt ten aanzien van hetgeen door de klager is aangevoerd het volgende:

Ten aanzien van punt a)

De KLAC komt in haar advies van 31 augustus 2012 tot het oordeel dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden. De bijzondere kamer neemt - bij gebreke van aanwijzingen van het tegendeel - aan, dat de KLAC bij dat oordeel heeft kennis genomen van alle in het dossier aanwezige stukken, derhalve inclusief de verklaringen van [naam] en [naam]. Op grond van deze stukken acht de KLAC kennelijk onvoldoende bewijs aanwezig om te kunnen concluderen dat klager seksueel is misbruikt door aangeklaagde.

De bijzondere kamer stelt voorop dat de weging van het voorhanden zijnde bewijs is voorbehouden aan een KLAC. Slechts indien een bijzondere kamer tot het oordeel komt dat een KLAC in redelijkheid het bewijs niet heeft kunnen wegen als zij gedaan heeft, is sprake van schending van een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling. Daarvan is naar het oordeel van de bijzondere kamer in dit geval geen sprake.

Daarbij verdient opmerking dat het voor een KLAC niet noodzakelijk is, dat zij per aangevoerd “bewijs” belastend of ontlastend ingaat op de waarde van dit “bewijs”.

Ten aanzien van punt b)

De bijzondere kamer stelt vast dat door de KLAC niet is overwogen dat ‘van horen zeggen’-verklaringen niet kunnen dienen als steunbewijs. De KLAC vindt in haar advies deze – verwijzend naar het eerder genoemde schrijven van de heer [naam] en het e-mailbericht van de heer [naam] – ‘van horen zeggen’-verklaringen onvoldoende om te kunnen dienen als steunbewijs. Daarmee heeft de KLAC zich enkel uitgelaten over de bewijswaarde van die verklaringen en die bewijswaarde - in samenhang met ander bewijs (waaronder andere “van horen zeggen”- verklaringen) onvoldoende geoordeeld om de klacht gegrond te verklaren. Zoals hiervoor overwogen is een dergelijke weging van het voorhanden zijnde bewijs voorbehouden aan een KLAC.

Ten aanzien van punt c)

De vraag of er getuigen moeten worden gehoord, is voorbehouden aan een KLAC. Slechts in het geval een bijzondere kamer tot het oordeel komt dat, gelet op de inhoud van het klachtdossier, een KLAC in redelijkheid niet tot de beslissing had kunnen komen zonder het nader horen van getuigen, is sprake van schending van een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer is van oordeel dat de KLAC, gelet op de inhoud van het klachtdossier zonder het nader horen van getuigen in redelijkheid tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen.

De bijzondere kamer zal, gelet op het vorenstaande, het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

3. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 29 januari 2013 door mr. H.J. Schepen, voorzitter, mr. G.A.M. Stevens en mr. C.H.W.M. Sterk, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.